

kussionen mellem Danmark og Tyskland, hvor der ville blive foretaget ikke indrejsekontrol, men udrejsekontrol fra Danmark til Tyskland - en helt ny situation, som vi vistnok aldrig har været ude for tidligere.

Jeg synes, at eksemplet med rensdyrflokkene, som fru Henriette Kjær gav, var en udmærket illustration af, hvilke situationer vi ville komme i, hvis Norge ikke på en eller anden måde fik en aftale med EU-landene i Europa om, hvordan man håndterer kontrolproblemerne ved de fælles grænser.

De problemer, der er nu, er fuldstændig forudsigelige, og vi har hele tiden vidst, de ville komme, når og hvis flere af de nordiske lande ville stemme sig ind i EU. Vi har hele tiden vidst, at problemet ville opstå, og derfor er det en meget stor tilfredsstillelse, at de nordiske statsministre på mødet i Reykjavik fandt ud af, at man i fællesskab ville kunne løse problemerne, og at Norge og Island erklærede sig villige til at være med til at løse problemerne, nemlig ved at flytte grænsekontrollen til den ydre grænse, til Atlanterhavet, i stedet for at have den ved den fælles norsk-svenske grænse midt inde på den skandinaviske halvø.

Det synes vi er strålende, og hvis det blev det næste eksempel på godt, konstruktivt og effektivt nordisk samarbejde, ville vi hilse det meget velkommen.

Vi siger fra Det Radikale Venstres side ja til den dagsorden, der er foreslået af fru Dorte Bennedsen m.fl., og regner med, at resultaterne også vil vise sig hurtigt her i salen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold kunne ikke forstå, hvorfor jeg rejste spørgsmålet om stikprøvekontrol, for det har vi allerede f.eks. mellem Danmark og Sverige og mellem Sverige og Norge, og hun henviste også til det problem, at ens udseende har betydning, når man kommer til grænsen.

Dertil vil jeg sige, at det jo er ingenting imod, hvad det bliver, hvis vi kommer ind i Schengen-aftalen.

Når grænsekontrollen, stikprøvekontrollen f.eks. mellem Danmark og Sverige har tiltaget i omfang i de senere år, er det jo, fordi man allerede er begyndt at tilpasse sig denne nye større europæiske sammenhæng, som man taler om. Det er jo derfor, vi har fået det problem. Det er jo ikke den nordiske pasunions skyld, at vi har det problem, men derimod at man allerede er begyndt at tilpasse sig til Schengenmodellen.

Derfor er det rigtigt, at der allerede nu desværre foregår en, som nogle nok vil kalde, og som jeg også tror der er grundlag for at kalde, faktisk racistisk form for stikprøvekontrol også mellem de nordiske lande. Det er et stort problem, som vi må gøre noget ved her i Norden, men det bliver kun mange fold værre af, at vi får etableret Schengensystemet, hvor der også vil være et kæmpemæssigt edb-register over såkaldt uønskede personer og mennesker, som man mener er mistænkelige, hvor man sandsynligvis også vil registrere folk politisk, og hvor man altså får adgang til at udvide den stikprøvekontrol yderligere.

Og hvad så - hr. Brusgaard stillede jo spørgsmålet - hvis Norge ikke vil være med og vi skal til at have en voldsom grænsekontrol f.eks. mellem Sverige og Norge eller, hvis Sverige heller ikke vil være med, mellem Sverige og Danmark?

Så siger fru Elisabeth Arnold, at nordmændene jo ikke skal bestemme over os. Nej, men vi har en aftale med Norge. Vi har indgået en traktat med Norge om en pasunion, og det er den traktat, som fru Elisabeth Arnold nu er ved at løbe fra. Og så kommer hun og siger, at det ikke er Norge, der skal bestemme. Nej, det er fru Elisabeth Arnold, der er ved at løbe fra sin aftale med nordmændene.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke brugte udtrykket »småracistisk« om beskrivelsen af stikprøvekontrollerne. Jeg beskrev situationen, som den bliver oplevet af de danske statsborgere, der har en anden hudfarve end hr. Keld Albrechtsen og mig. Sådan er det bare, og sådan har det været i mange år, og det er muligvis blevet værre i de senere år, for selv hr. Keld Albrechtsen må dog indrømme, at idealet om fri passage af grænserne karamboles med ønsket om at kontrollere uønskede elementers passage over grænserne. Grænseover-skridende kriminalitet, menneskesmugling og alle mulige andre ting skal vi også tage os af, og derfor har den enkelte nationalstat en forpligtelse til at prøve at kontrollere eller i hvert fald at overskue, hvad det er, der sker ved grænserne. Det er et dilemma, som man ikke kan løse; man må se det i øjnene og erkende, at det er et af de problemer, vi har.

Men jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at Danmark, som i over 20 år har været